

NATURA 2000 - STANDARDOWY FORMULARZ DANYCH

dla obszarów specjalnej ochrony (OSO),
proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (pOZW),
obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty (OZW) oraz
specjalnych obszarów ochrony (SOO)

OBSZAR PLH140012

NAZWA
OBSZARU Sikórz

ZAWARTOŚĆ

- [1. IDENTYFIKACJA OBSZARU](#)
- [2. POŁOŻENIE OBSZARU](#)
- [3. INFORMACJE PRZYRODNICZE](#)
- [4. OPIS OBSZARU](#)
- [5. STATUS OCHRONY OBSZARU](#)
- [6. POWIĄZANIA OBSZARU](#)
- [7. MAPA OBSZARU](#)

1. IDENTYFIKACJA OBSZARU

1.1. Typ B	1.2. Kod obszaru PLH140012	Powrót
---------------	-------------------------------	------------------------

1.3. Nazwa obszaru

Sikórz

1.4. Data opracowania 2002-10	1.5. Data aktualizacji 2024-08
----------------------------------	-----------------------------------

1.6. Instytucja lub osoba przygotowująca wniosek:

Nazwisko/Organizacja: Generalna Dyrekcja Ochrony Środowiska
Adres: Polska Al. Jerozolimskie 136 Warszawa 02-305
Adres e-mail: kancelaria@gdos.gov.pl

Data zaproponowania obszaru jako OZW:	2004-04
Data zatwierdzenia obszaru jako OZW(*):	2008-01
Data objęcia obszaru ochroną SOO:	2023-09
Krajowe odniesienie prawne dla formy ochrony SOO:	rozp. MKiŚ z dn. 11 września 2023 r. w spr. soo Sikórz (PLH140012)

					Min	Maks		C R V P		Populacja	zachowania	Izolacja	Ogólnie
M	1337	Castor fiber			p			P	M	D			
F	1096	Lampetra planeri			p			P	M	D			
M	1355	Lutra lutra			p			P	M	D			
I	1060	Lycaena dispar			p			P	M	D			
I	1037	Ophiogomphus cecilia			p			P	M	D			
A	1166	Triturus cristatus			p			P	M	D			

- Grupa: A = płazy, B = ptaki, F = ryby, I = bezkręgowce, M = ssaki, P = rośliny, R = gady.
- S: jeśli dane o gatunku są szczególnie chronione i nie mogą być udostępnione publicznie, należy wpisać „tak”.
- NP: jeśli dany gatunek nie występuje już na danym terenie, należy wpisać „x” (opcjonalnie).
- Typ: p = osiadłe, r = wydające potomstwo, c = przelotne, w = zimujące (w przypadku roślin i gatunków niemigrujących należy użyć terminu „osiadłe”).
- Jednostka: i = osobniki pojedyncze, p = pary lub inne jednostki według standardowego wykazu jednostek i kodów zgodnego ze sprawozdawczością na podstawie art. 12 i 17 (zob. [portal referencyjny](#)).
- Kategorie liczebności (kategoria): C = powszechne, R = rzadkie, V = bardzo rzadkie, P = obecne - wypełnić, jeżeli brak jest danych (DD), lub jako uzupełnienie informacji o wielkości populacji.
- Jakość danych: G = „wysoka” (np. na podstawie badań); M = „przeciętna” (np. na podstawie częściowych danych i ekstrapolacji); P = „niska” (np. zgrubne dane szacunkowe); DD = brak danych (kategorię tę należy stosować wyłącznie, jeśli nie da się dokonać nawet zgrubnej oceny wielkości populacji - w takiej sytuacji można pozostawić puste pole dotyczące wielkości populacji, jednak pole „Kategorie liczebności” musi być wypełnione).

4. OPIS OBSZARU

4.1. Ogólna charakterystyka obszaru

[Powrót](#)

Klasa siedliska przyrodniczego	Pokrycie [%]
N16	28.23
N19	66.37
N12	5.4
Ogółem pokrycia siedliska przyrodniczego	100

Dodatkowa charakterystyka obszaru:

Obszar znajduje się na Pojezierzu Dobrzyńskim w obrębie form polodowcowych fazy leszczyńskiej i poznańskiej ostatniego zlodowacenia. Teren, na którym leży obszar, charakteryzuje się urozmaiconą rzeźbą, z dominacją w krajobrazie niewysokich pagórków rozdzielonych rynnowatymi obniżeniami. Obszar jest położony w gminie Brudzeń Duży i obejmuje 12-kilometrowy, malowniczy odcinek rzeki Skrwy oraz nadbrzeżne zbiorowiska łąkowe i łąkowe o charakterze naturalnym, z licznymi pomnikowymi drzewami oraz stanowiskami roślin chronionych. Dolina Skrwy jest głęboko wcięta, a rzeka silnie meandruje. Zbocza doliny porasta dorodny las mieszany. Lasy zajmują znaczną część tego obszaru i wg typologii siedlisk leśnych występują na:

- siedliskach świeżych (LMśw, Lśw), na glebach płowych zbrunatniałych i typowych, lub brunatnych kwaśnych: drzewostan dębowy z domieszką grabu, buka, lipy i innych drzew liściastych,
- siedliskach wilgotnych (LMw, Lw), na czarnych ziemiach szarobrunatnych oraz na glebach szarobrunatnych lub glejowych - drzewostan jesionowo-dębowy z domieszką wiązu szypułkowego, jaworu, klonu, lipy, buka i olszy. W podszycie występuje: głóg, bez czarny i koralowy, kalina.

- siedliskach zalewanych (L1), na glebach typu czarnych ziem wytworzonych z piasków rzecznych i piasków gliniastych oraz na glebach typu czarnych ziem, gleb glejowych lub murszowatych. Na madach rzecznych drzewostan jesionowo-dębowych z domieszką wiązu szypułkowego, klonu zwyczajnego, polnego, olszy, topoli, natomiast na pozostałych glebach dębowo-olszowo-jesionowy z domieszką wiązu szypułkowego i klonu zwyczajnego.

4.2. Jakość i znaczenie

Obszar ważny dla zachowania zbiorowisk łągowych (priorytetowy rodzaj siedliska z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG) i łągowych o charakterze naturalnym z licznymi pomnikowymi drzewami. Ogółem na obszarze stwierdzono występowanie 6 gatunków zwierząt z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG, a także 363 roślin naczyniowych oraz 34 gatunków mchów.

9170 łąga subkontynentalny *Tilio cordatae*-*Carpinetum betuli*

Identyfikatorem fitosocjologicznym siedliska przyrodniczego 9170 na terenie rezerwatu i obszaru Natura 2000 są dwa typy zbiorowisk leśnych, w związku z tym siedlisko występuje tu w dwóch podtypach: 9170-2 – łąga subkontynentalny (*Tilio-Carpinetum*), 9170-3 – łągi zboczowe (zb. *Acer-Tilia*).

Łągi to zbiorowiska żyznych, mezo- i eutroficznych lasów liściastych składających się głównie z dębu szypułkowego, grabu pospolitego, lipy drobnolistnej w różnych proporcjach, a w zależności od stopnia żyzności gleby i wilgotnienia także z innych gatunków drzew: olszy czarnej, jesionu wyniosłego, wiązów. Na terenie rezerwatu zbiorowiska te mają charakter łągów niskich (*Tilio-Carpinetum stachyetosum*, *T.-C. corydaletosum*) wykształcających się w niżej położonych strefach bezpośredniego styku z łągami *Ficario-Ulmetum* lub *Fraxino-Alnetum*, z dużym udziałem gatunków przechodzących z tych zbiorowisk, oraz łągów typowych (*T.-C. typicum*) znajdujących się na morenowych wysoczyznach, prezentujących typowe postaci zespołu. Pomiędzy łągami niskimi, a typowymi znajdują się strome skarpy zajmowane przez zbiorowiska łągi zboczowego *Acer platanoides-Tilia cordata* w którym dominującą w drzewostanie rolę przejmują lipy i klony. Podszyt w łągach jest zwykle dobrze wykształcony i bogaty gatunkowo, choć w dużej mierze zależy to od zwarcia drzewostanu. Tworzy go głównie leszczyna pospolita, trzmieliny, podrosty grabu, lipy, klonów. W łągach zboczowych dołącza do nich szalkak, czeremcha pospolita, bez czarna. Runo wszystkich postaci łągów w rezerwacie charakteryzuje się dużym udziałem wczesno-wiosennych geofitów: kokoryczy, śnieżyczki przebiśnieg, ziarnopłonu wiosennego, złoci żółtej, oraz gatunków typowych dla łągów: zawilca gajowego, miodunki ćmy, gwiazdnicy wielkokwiatowej, kopytnika pospolitego, przylaszczki pospolitej, dąbrówki rozłogowej itp. Łągi zboczowe położone na stokach o wystawie północnej mają nieco inny charakter od tych na stokach południowych. Są znacznie wilgotniejsze i większy udział mają w nich gatunki łągowe; z kolei łągi na wystawach południowych cechuje wyższy udział gatunków takich jak: czosnaczek pospolity, pierwiosnek lekarski, dzwonek pokrzywolistny itp. Reprezentatywność - identyfikatorem fitosocjologicznym siedliska przyrodniczego 9170 na terenie obszaru są dwa typy zbiorowisk leśnych, w związku z tym siedlisko występuje tu w dwóch podtypach: 9170-2 – łąga subkontynentalny (*Tilio-Carpinetum*) oraz 9170-3 – łągi zboczowe (zb. *Acer-Tilia*). Łągi na terenie obszaru są generalnie dobrze wykształcone, zgodnie z charakterystyką fitosocjologiczną siedliska (Matuszkiewicz 2001, Danielewicz i Pawlaczyk 2004a, Perzanowska i in. 2015). Mają one tu charakter łągów niskich (*T.-C. stachyetosum*, *T.-C. corydaletosum*) wykształcających się w niżej położonych strefach bezpośredniego styku z łągami, oraz łągów typowych (*T.-C. typicum*) znajdujących się na morenowych wysoczyznach. Łągi zboczowe położone na stokach o wystawie północnej mają nieco inny charakter od tych na stokach południowych. Są znacznie wilgotniejsze i większy udział mają w nich gatunki łągowe; z kolei łągi na wystawach południowych cechuje wyższy udział gatunków takich jak: czosnaczek pospolity, pierwiosnek lekarski, dzwonek pokrzywolistny itp. Runo wszystkich postaci łągów w rezerwacie charakteryzuje się dużym udziałem wczesno-wiosennych geofitów: kokoryczy, śnieżyczki przebiśnieg, ziarnopłonu wiosennego, złoci żółtej, oraz gatunków typowych dla łągów.

Biorąc pod uwagę ciekawy charakter tych zbiorowisk, reprezentatywność siedliska 9170 ocenia się jako dobrą (B).

Względna powierzchnia - z uwagi na szerokie rozpowszechnienie siedliska w kraju (co omówiono wyżej), dość znaczna powierzchnia łągów w obszarze nie przekracza jednak 2% jego powierzchni w Polsce. Stąd też względną powierzchnię ocenia się na poziomie C.

Stan zachowania – stopień zachowania struktury - wskaźnikiem kardynalnym dla siedliska jest charakterystyczna kombinacja florystyczna, która na wszystkich stanowiskach otrzymała ocenę właściwą (FV).

Ocena pozostałych wskaźników również w większości jest korzystna lub zadowolająca. Najgorzej oceniane

były trzy, powiązane ze sobą, wskaźniki: martwe drewno (łączne zasoby), martwe drewno wielkowymiarowe oraz mikrosiedliska drzewne. Oceny U2 lub U1 tych trzech wskaźników uzyskało pięć z ośmiu ocenianych stanowisk. Oznacza to, że mimo dużej naturalności siedlisk grądowych, zasoby ważnego elementu przyrodniczego są niewystarczające; w szczególności brakuje martwych drzew grubych. Innym, dość powszechnym typem zniekształcenia skutkującym obniżeniem oceny jest występowanie obcych gatunków inwazyjnych w runie. Dokonując jednak oceny eksperckiej oraz mając na uwadze dużą restrykcyjność niektórych wskaźników, ogólnie stopień zachowania struktury łąk oceniano się jako dobry (II). Stopień zachowania funkcji - siedlisko jest stabilne, jego powierzchnia wskutek działania spontanicznych procesów przyrodniczych może ulegać zwiększeniu (regeneracja siedlisk zniekształconych, łąkowanie łąk). Ze względu na niestwierdzenie istotnych zagrożeń dla siedliska oraz wysoki reżim ochronny, perspektywy zachowania struktury siedliska w przyszłości oceniono jako doskonałe (I).

Biorąc pod uwagę ocenę wyżej opisanych podkryteriów, ogólny stan zachowania siedliska w obszarze jest dobry (B). Dobra ocena reprezentatywności oraz stanu zachowania siedliska łąk w obszarze, ich zróżnicowany charakter, ciekawa fizjonomia i bogactwo florystyczne, pozwalają na nadanie dobrej oceny ogólnej (B).

91E0 Niżowy łąk jesionowo – olszowy Fraxino alnetum

W obszarze Sikórz siedlisko stwierdzono w jednym miejscu. Jest to zalewowy fragment dolinnego rozszerzenia meandru rzeki Skrwy w północnej części obszaru. Siedlisko wykształciło się w mozaice ze zbiorowiskami olsów typowych i łąk 91F0. Przedziela je droga leśna prowadząca do położonych wewnątrz rezerwatu zabudowań. łąk jesionowo-olszowy ma tu dość typowy charakter. W drzewostanie panuje olsza czarna, a w niższych warstwach towarzyszą jej klony: popolity i jawor. Bujny podszyt tworzą: czeremcha pospolita, bez czarna, leszczyna, porzeczką czarna i inne gatunki. W runie z dużym pokryciem występują: ziarnopłon wiosenny, przytulica czepna, gwiazdnica gajowa, pokrzywa zwyczajna, wiechlina pospolita, jasnota plamista.

Pierwotnie łąki znajdujące się w rezerwacie zaliczane były do łąk olszowo-jesionowych, zatem jako przedmiot ochrony w obszarze wskazano siedlisko 91E0. Tymczasem, jak wynika z późniejszych opracowań (Jermaczek 2014, BULiGL 2020) większość łąk w rezerwacie reprezentuje siedlisko 91F0, które nie jest w SDF obszaru wskazane jako przedmiot ochrony. Biorąc pod uwagę błędną diagnozę oceny typu siedliska w pierwotnym SDF powierzchnia 91E0 została zmieniona z 32,33 na 5,04 ha (Źródło danych, BUL 2021).

łąk 91E0 reprezentuje na terenie obszaru jeden podtyp siedliska przyrodniczego, mianowicie łąk jesionowo-olszowy 91E0-3, którego identyfikatorem fitosocjologicznym jest zespół Fraxino-Alnetum.

Stwierdzono tu jeden płat łąki, który zajmuje zalewowy fragment dolinnego rozszerzenia meandru rzeki Skrwy w północnej części obszaru. Ma on dość typowy charakter z dominacją olszy czarnej w drzewostanie, bujnym podszytem oraz runem typowym dla łąk. Jest to zbiorowisko dobrze zachowane pod względem składu gatunkowego (Matuszkiewicz 2017) i struktury przestrzennej (Pawlaczyk 2004, 2010b). Cechuje się przy tym typową dla siedliska charakterystyczną kombinacją florystyczną. W konsekwencji reprezentatywność siedliska oceniono jako dobrą (B). Względna powierzchnia - łąk jesionowo-olszowe są szeroko rozpowszechnione w Polsce niżowej, zajmując doliny rzeczne, ich skrzydła oraz lokalne zagłębienia terenu. Właściwe funkcjonowanie łąk w ekosystemie oraz ich trwanie zależy od cyklicznych i krótkotrwałych zalewów nioszących żyzne osady. Zespół Fraxino-Alnetum jest najpowszechniejszym regionalnie i lokalnie typem łąki. Pojedynczy płat siedliska w obszarze prowadzi do nadania oceny C względnej powierzchni. Stan zachowania - Najważniejszymi (kardynalnymi) wskaźnikami struktury siedliska są te opisujące gatunki charakterystyczne, gatunki dominujące, inwazyjne gatunki w podszyciu i runie, wielkowymiarowe martwe drewno oraz reżim wodny. Siedlisko w obrębie płatu charakteryzuje się dość dobrym stanem zachowania i typowo wykształconą strukturą przestrzenną. Żaden z ocenianych wskaźników nie otrzymał oceny U2, a większość oceniono na FV. Jednak trzy ze wskaźników kardynalnych (inwazyjne gatunki obce w podszyciu i runie, martwe drewno wielkowymiarowe, reżim wodny) otrzymały ocenę U1. W konsekwencji ocena stopnia zachowania struktury siedliska wypada dość korzystnie - ocenia się ją na stopień II jako dobrze zachowaną. Stopień zachowania funkcji - racji objęcia terenu ochroną rezerwatową, brakiem zidentyfikowanych zagrożeń, poza nieznaczną neofityzacją runa, przebiegiem w zasadzie wyłącznie naturalnych procesów kształtujących siedlisko, perspektywy zachowania siedliska w najbliższej przyszłości oceniano się jako dobre (II). Możliwości odtworzenia - biorąc pod uwagę ocenę podkryteriów, ogólny stan zachowania siedliska w obszarze jest dobry (B). Ocena ogólna - dobra ocena reprezentatywności oraz stanu zachowania siedliska łąk jesionowo-olszowych w obszarze, mimo ich niewielkiej powierzchni, pozwala na nadanie dobrej oceny ogólnej B.

91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe Ficario-Ulmetum minoris

Na terenie obszaru fitocenozy uznane za siedlisko 91F0 zajmują terasy zalewowe rzeki Skrwy oraz koryto okresowego ciek. Najczęściej występują w wewnętrznych częściach meandrów rzeki, tam gdzie strome mineralne skarpy odsunięte są nieco dalej od koryta rzeki. Granice siedliska są w większości przypadków wyraźne; z jednej strony sąsiaduje ono bezpośrednio z korytem rzeki, a z drugiej z porastającymi strome zbocza grądami. Czasem jednak, głównie w północnej części obszaru w zakolu rzeki przy miejscowości Sikórz, łągi wiązowo-dębowe sąsiadują w obrębie jednej dużej terasy bagienno-zalewowej z łągami olszowo-jesionowymi, olsami typowymi a także wilgotnymi postaciami grądów. Skład drzewostanu na siedlisku jest zróżnicowany, nigdzie jednak nie jest to skład typowy dla siedliska. Przeważają drzewostany olszowe, w różnym wieku. Z gatunków typowych dla łągi 91F0 najczęściej spotyka się wiąz (szypułkowy i górski) dużo rzadziej jesionu i dębu szypułkowego. Drugie piętro zazwyczaj tworzą, bardzo dynamicznie odnawiające się na terenie rezerwatu, klon pospolity i jawor, które także często dominują w warstwie podszytu składającej poza nimi z czeremchy pospolitej, derenia świdwy, leszczyny, bzu czarnego i wielu innych gatunków. Charakteryzujące się wyraźną aspektowością runo jest najczęściej typowo wykształcone i nie wykazuje objawów grądowienia. Pewnym zniekształceniem jest w nim natomiast obecność niecierpka drobnokwiatowego.

W październiku 2002 r. przy sporządzaniu SDF błędnie wskazano powierzchnię siedliska 91E0 na 32,33 ha. Tymczasem zgodnie z późniejszymi danymi (Źródło danych – Dokumentacja planu ochrony rezerwatu przyrody Sikórz – Klub Przyrodników, 2014, i ekspertyza pn: Monitoring przedmiotów ochrony wraz z oceną stanu zachowania poszczególnych przedmiotów ochrony rezerwatu przyrody Baranie Góry i obszaru Natura 2000 Baranie Góry PLH140002, rezerwatu przyrody Sikórz i obszaru Natura 2000 Sikórz 140012 – BUL w Warszawie 2021) znaczna część tego siedliska to w rzeczywistości siedlisko o kodzie 91F0 łągowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe Ficario-Ulmetum (91F0). Biorąc pod uwagę dane przedstawione w ww. ekspertyzie z 2021 r. wykonanej przez BUL w Warszawie, ten typ siedliska w obszarze Sikórz należało wskazać jako nowy przedmiot ochrony charakteryzujący się niżej określonymi parametrami.

Reprezentatywność – C. Identyfikatorem fitosocjologicznym siedliska przyrodniczego 91F0 jest łąg wiązowo-jesionowy Ficario-Ulmetum minoris. Stan wykształcenia siedliska w obszarze nie jest w pełni zgodny z jego klasyczną charakterystyką fitosocjologiczną (Matuszkiewicz 2001, Danielewicz i Pawlaczyk 2004b, Pawlaczyk 2012). Skład drzewostanu jest zróżnicowany, nigdzie jednak nie jest to skład typowy dla siedliska. Przeważają drzewostany olszowe, w różnym wieku. W drugim piętrze zauważalny jest udział klonów - pospolitego i jawora. Występują one także w podszyciu, gdzie obecne są też gatunki typowe dla siedliska, jak czeremcha pospolita, czy dereń świdwa. Bujne runo cechuje się aspektowością, jest zwykle typowo wykształcone i nie wykazuje objawów grądowienia. Pewnym zniekształceniem jest obecność niecierpka drobnokwiatowego.

Biorąc pod uwagę wszystkie czynniki, mimo dużego potencjału i ciekawego położenia, należy stwierdzić, że reprezentatywność siedliska 91F0 jest znacząca (C). Ogólnie łągi 91F0 są rzadsze od łągów jesionowo-olszowych (91E0) i słabiej reprezentowane w badaniach przyrodniczych, pracach monitoringowych itp. Często mają one charakter przejściowy do wilgotnych grądów, co może nastroczać problemów identyfikacyjnych.

Wobec powyższego występowanie kilku płatów siedliska w obszarze, o sumarycznie dość dużej powierzchni, występujących w naturalnym układzie ekologicznym w dolinie średniej wielkości rzeki, sprawia, że względna powierzchnia siedliska zasługuje na ocenę dobrą B.

Stan zachowania - Ocena większości wskaźników stopnia zachowania struktury w płatach siedliska wypada dość korzystnie. Oceny obniżają jednak objawy procesu grądowienia, zwłaszcza w warstwie podrostów i podszytów, a także obecność gatunków obcych w runie. Zwykle sprowadza się to jednak do obniżenia oceny tylko do poziomu U1, rzadko U2. W konsekwencji ocena stopnia zachowania struktury siedliska wypada dość korzystnie - ocenia się ją na stopień II jako dobrze zachowaną. Stopień zachowania funkcji mimo zagrożeń wynikających z neofityzacji czy grądowienia, na większości stanowisk perspektywy ochrony oceniono dobrze. Pozwala to ocenić stopień zachowania funkcji na poziomie dobrym (II). Biorąc pod uwagę ocenę powyższych podkryteriów, ogólny stan zachowania siedliska w obszarze jest dobry (B).

Ocena ogólna - ocena względnej powierzchni oraz stanu zachowania siedliska łągowych lasów dębowo-wiązowo-jesionowych w obszarze, mimo obniżonej reprezentatywności, która odbiega od klasycznej postaci siedliska, pozwala na nadanie dobrej oceny ogólnej (B) (Źródło danych – BUL w Warszawie 2021).

*Siedlisko 91F0 oczekuje na wpis do katalogu przedmiotów ochrony obszaru.

4.3. Zagrożenia, presje i działania mające wpływ na obszar

Najważniejsze oddziaływania i działalność mające duży wpływ na obszar

Oddziaływania negatywne			
Poziom	Zagrożenia i presje [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	E03.01		o
L	A08		o
L	D01.01		i
L	E01.01		o
L	G01		i
L	I01		i
L	I02		i
L	K02		i
Oddziaływania pozytywne			
Poziom	Działania, zarządzanie [kod]	Zanieczyszczenie (opcjonalnie) [kod]	Wewnętrzne / zewnętrzne [i o b]
L	G01		i

Poziom: H = wysoki, M = średni, L = niski.

Zanieczyszczenie: N = stosowanie azotu, P = stosowanie fosforu/fosforanów, A = stosowanie kwasów/zakwaszanie, T = toksyczne chemikalia nieorganiczne,

O = toksyczne chemikalia organiczne, X = zanieczyszczenia mieszane.

i = wewnętrzne, o = zewnętrzne, b = jednoczesne.

4.4. Własność (opcjonalnie)

Typ		[%]
Publiczna	Krajowa/federalna	0
	Kraj	0
	związkowy/województwo	0
	Lokalna/gminna	0
	Inna publiczna	0
Własność łączna lub współwłasność		0
Prywatna		0
Nieznana		100
Suma		100

4.5. Dokumentacja (opcjonalnie)

1. Plan ochrony. 2014. Plan ochrony Rezerwatu Przyrody Sikórz. 2. Biuro Urządzenia Lasu i Geodezji Leśnej w Warszawie, 2021, Monitoring przedmiotów ochrony wraz z oceną stanu zachowania poszczególnych przedmiotów ochrony rezerwatu przyrody Baranie Góry i obszaru Natura 2000 Baranie Góry PLH140002, rezerwatu przyrody Sikórz i obszaru Natura 2000 Sikórz 140012, Sękocin Stary.

5. STATUS OCHRONY OBSZARU (OPCJONALNIE)

5.1. Istniejące formy ochrony na poziomie krajowym i regionalnym:

[Powrót](#)

Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]	Kod	Pokrycie [%]
PL02	79.19	PL03	94.03		

5.2. Powiązanie opisanego obszaru z innymi formami ochrony:

na poziomie krajowym lub regionalnym:

Kod rodzaju	Nazwa terenu	Rodzaj	Pokrycie [%]
PL02	Sikórz	*	79.19
PL03	Brudzeński Park Krajobrazowy	*	94.03

6. ZARZĄDZANIE OBSZAREM

6.1. Organ lub organy odpowiedzialne za zarządzanie obszarem:

[Powrót](#)

Organizacja:	Regionalna Dyrekcja Ochrony Środowiska w Warszawie
Adres:	Polska Henryka Sienkiewicza 3 00-015 Warszawa
Adres e-mail:	sekretariat@warszawa.rdos.gov.pl

6.2. Plan(-y) zarządzania:

Aktualny plan zarządzania istnieje:

☒	Tak	Nazwa: Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Warszawie z dnia 26 września 2017 r. w sprawie ustanowienia planu ochrony dla rezerwatu przyrody Sikórz Link: http://edziennik.mazowieckie.pl/legalact/2019/13681/
☐	Nie, ale jest w przygotowaniu	
☐	Nie	

7. MAPA OBSZARU

[Powrót](#)

Nr ID INSPIRE:

PL.ZIPOP.1393.N2K.PLH140012

Mapa załączona jako plik PDF w formacie elektronicznym (opcjonalnie)

Tak Nie

Odniesienie lub odniesienia do oryginalnej mapy wykorzystanej przy digitalizacji granic elektronicznych (opcjonalnie)

